

Dosarul nr. 2ra-401/21

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud. V. Arhip)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nadejda Bobeico,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Nadejda Bobeico împotriva lui Lilian Bobeico cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Nadejda Bobeico și a fost menținută hotărârea din 02 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,

constată:

La 03 martie 2020 Nadejda Bobeico a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lilian Bobeico cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 07 iunie 2017 a fost desfăcută căsătoria încheiată la 12 februarie 2011 între ea și Lilian Bobeico. Din căsătorie au un copil minor, fiul XXXX.

A menționat că, prin hotărârea din 07 iunie 2017 a Judecătoriei Călărași a fost stabilit domiciliul copilului minor cu ea și a fost încasată de la pârât în beneficiul său pensia de întreținere a copilului minor în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri ale pârâtului.

A susținut că, pensia de întreținere a copilului minor nu depășește lunar suma de 1 000 de lei, iar salariul său constituie 2 459 de lei.

A afirmat că, pentru a asigura fiul său cu strictul necesar zi de zi, suportă cheltuieli mult mai mari decât salariul și pensia de întreținere, pe care le primește.

A notat că, pe parcursul anului 2019 a procurat pentru fiul său, care este elev, fără contribuția financiară a pârâtului, rechizite școlare, hăinuțe de vară și iarnă,

precum și medicamente. În acest sens, a adunat toate tichetele, care confirmă aceste cheltuieli suportate pe parcursul anului 2019, începând cu luna ianuarie a acestui an, formându-se suma de 12 006 lei.

A relatat că, pârâtul are loc stabil de muncă, lucrează în cadrul ÎCS „Lapmol” SRL, însă benevol nu dorește să participe la cheltuielile suplimentare suportate în favoarea fiului său.

A solicitat încasarea de la pârât a cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea fiului minor, XXXX, în sumă de 6 003 lei și a cheltuielile de asistență juridică în mărime de 300 de lei.

Prin hotărârea din 02 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Nadejda Bobeico și au fost încasate de la Lilian Bobeico în beneficiul Nadejdei Bobeico cheltuielile suplimentare pentru întreținerea copilului minor, XXXX, în sumă de 3 000 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 150 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 10 iunie 2020 Nadejda Bobeico a declarat apel nemotivat, iar la 20 iulie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Nadejda Bobeico și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță întemeiat a concluzionat că, din lista de cheltuieli suportate de apelantă sunt acceptabile doar cheltuielile cu privire la procurarea hainelor și încălțămintei de iarnă, ca fiind strict necesare pentru securitatea fizică, cât și cheltuielile pentru rechizitele și uniforma de școală, ultimele fiind absolut necesare pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a unui copil, care, conform art. 79 din Codul familiei, urmează a fi suportate de ambii părinți, în mod solidar.

La fel, instanța de apel a considerat că, prima instanță, la examinarea cauzei, întemeiat a concluzionat că, urmează a fi excluse din lista de probe, bonurile de casă cu privire la procurarea unor medicamente, în condițiile în care partea nu a prezentat nici o rețetă și o concluzie medicală precum că, copilul a suferit de o maladie și aceste medicamente au fost prescrise de medic.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în susținerea concluziei sale, prima instanță justificat a respins atât probele referitoare la procurarea unor jucării, deoarece aceste cheltuieli nu pot fi calificate excepționale în sensul art. 79 din Codul familiei, cât și înscrisurile prezentate, având în vedere faptul că, costurile cu privire la rechizite se conțin atât în bonurile de casă (f. d. 10-12), cât și în factura fiscală (f.d.8), însă ele sunt emise cu date diferite și nu conțin lista acestor rechizite achiziționate.

Raportând prevederile art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului și ale art. 27 alin. (2) din Convenție la circumstanțele speței deduse judecătii, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a concluzionat că, la stabilirea cuantumului cheltuielilor suplimentare, urmează a se ține cont de și de starea materială a ambilor

părinți, evidențiind faptul că, Lilian Bobeico, conform certificatului eliberat de ÎCS „Lapmol” SRL, a avut un salariu total pentru anul 2019 în mărime de 54 435 de lei, ceea ce constituie în medie aproximativ 4 500 de lei lunar (f. d. 27). Respectiv, din suma dată lunar a fost reținută pensia de întreținere a copilului minor, conform titlului executoriu, în mărime de ¼ din salariu, ceea ce constituie aproximativ 1 125 de lei. Iar din extrasul din fișa personală a apelantei se constată că, aceasta are un salariu mediu de 2 400 de lei lunar.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, urmează a fi menținută soluția primei instanțe de admitere parțială a pretenției apelantei și încasarea de la intimat în beneficiul apelantei, cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor, a sumei de 3 000 de lei.

Adițional, instanța de apel a conchis că, pornind de la prevederile art. 94 alin.(1) și 96 alin. (1) și (1¹) CPC, se impune menținerea hotărârii primei instanțe și în partea încasării sumei de 150 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, având în vedere că, Nadejda Bobeico a apelat la un avocat pentru întocmirea cererii de chemare în judecată, iar aceste cheltuieli în opinia instanțe sunt reale, necesare și rezonabile.

La 12 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Nadejda Bobeico a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești au dat apreciere superficială probelor prezentate de către ea.

A menționat că, pentru buna dezvoltare fizică și psihică, copilul are nevoie nu numai de pâine și alte produse alimentare. Copilul are nevoie de diferite jocuri distractive, să participe la diferite cercuri.

A susținut că, rechizitele procurate sunt pentru copil și nu pot fi neglijate.

A afirmat că, copilul a fost bolnav și a fost nevoită să procure medicamente fără ca să se adreseze la medic.

A relevat că, conform art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia, iar conform art. 27 alin. (2) din Convenție, părinților și oricărui altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

A declarat că, prin hotărârile judecătorești pronunțate este grav afectat acest drept al copilului.

Prin notificarea din 03 februarie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, înștiințându-l despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 74), însă ultimul nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale,

dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 25 noiembrie 2020 (f. d. 63).

Astfel, recursul declarat la 12 ianuarie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Nadejda Bobeico nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Nadejda Bobeico, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nadejda Bobeico ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Nadejda Bobeico se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobănenau

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic